

238

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1952 r.

w sprawie zmiany granic powiatów ostrowskiego w województwie warszawskim i łomżyńskiego w województwie białostockim.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gminy Jasienica w powiecie ostrowskim, województwie warszawskim wylęcza się gromadę Paproć Mała i włącza się ją do gminy Szumowo w powiecie łomżyńskim, województwie białostockim.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

239

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1952 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rozwiązania Zrzeszenia Przedsiębiorców Gorzełń Rolniczych.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 kwietnia 1947 r. o utworzeniu przymusowego zrzeszenia przedsiębiorców gorzełń rolniczych (Dz. U. Nr 32, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. w sprawie rozwiązania Zrzeszenia Przedsiębiorców Gorzełń Rolniczych (Dz. U. Nr 49, poz. 456) otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Majątek Zrzeszenia pozostały po pokryciu zobowiązań Zrzeszenia zostanie przekazany na rzecz Pań-

stwa z przeznaczeniem na cele związane z rozwojem gorzełnictwa”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

240

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1952 r.

w sprawie zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 523 i z 1952 r. Nr 34, poz. 235) oraz art. 3 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o zmianie organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 34, poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury przechodzą sprawy:

- 1) naczelnego nadzoru i koordynowania wszelkiej działalności w sprawach urbanistyki i architektury,
- 2) inicjowania opracowań i zatwierdzania w porozumieniu z właściwymi władzami normatywów projektowania urbanistycznego,
- 3) opracowywania rocznych i wieloletnich planów prac urbanistycznych,
- 4) inicjowania i zatwierdzania w porozumieniu z właściwymi władzami standartów i normatywów projektowania architektonicznego oraz projektów typowych,

- 5) zatwierdzania architektonicznych projektów szkicowych, założeń programowych i projektów urbanistycznych oraz opiniowania takich założeń i projektów przedkładanych Prezydium Rządu — w zakresie ustalonym przepisami odrębnymi,
- 6) nadzoru urbanistyczno-architektonicznego nad planową zabudową miast, osiedli i ośrodków przemysłowych,
- 7) nadzoru nad podległymi instytucjami,
- 8) współpracy z Polską Akademią Nauk i jej organami w sprawach planowania, organizowania i koordynowania badań naukowych w zakresie urbanistyki i architektury,
- 9) popierania działalności i nadzoru nad społeczno-fachowymi organizacjami, działającymi w zakresie urbanistyki i architektury.

2. Przepis ust. 1 pkt 4 nie dotyczy budownictwa dla celów produkcji przemysłowej i budownictwa specjalnego.

§ 2. 1. Szczegółowe rozgraniczenie zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury oraz Głównej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych ustali Prezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Szczegółowe rozgraniczenie zakresu działalności Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawach nadzoru nad realizacją nowego budownictwa i utrzymaniem budynków ustali Prezes Rady Ministrów i Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie zakresu działania i organizacji Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 58, poz. 530).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezowski Rady Ministrów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

241

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1952 r.

w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wylacza się niektóre kategorie pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” — na czas pełnienia czynności na stanowiskach wymienionych w załącznikach Nr Nr 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia — z opłacania według grup uposażenia przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 55, poz. 309) i ustanawia się dla nich uposażenie określone w załącznikach Nr Nr 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia.

2. Przy pierwszym zaszeregowaniu pracownik otrzymuje uposażenie według najniższej stawki przewidzianej dla danego stanowiska.

3. Przyznawanie przy pierwszym zaszeregowaniu wyższego uposażenia od przewidzianego w ust. 2 w granicach jednak przewidzianych dla danego stanowiska może nastąpić za zgodą Ministerstwa Kolei w przypadkach uzasadnionych rozmiarami wykonywanych prac, szczególnie kwalifikacjami pracownika oraz innymi ważnymi względami.

4. Zaszeregowania na poszczególne stanowiska oraz przyznawania wyższego uposażenia dokonuje władza wskazana przez Ministra Kolei.

5. Szczegółowe przepisy w zakresie zaszeregowania pracowników i przyznawania wyższego uposażenia w granicach przewidzianych dla danego stanowiska wyda Minister Kolei.

§ 2. 1. Prawo do uposażenia określonego w § 1 powstaje od pierwszego najbliższego miesiąca po dniu objęcia czynności na jednym ze stanowisk ustalonych w załącznikach Nr Nr 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia, jeżeli dzień objęcia czynności nie zbiega się z terminem płatności uposażenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadkach czasowego pełnienia czynności w zastępstwie innych pracowników na stanowiskach wymienionych w załącznikach Nr Nr 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia, na których pełnienie służby odbywa się w turnusie.

3. Pracownicy nie objęci przepisem ust. 2 w przypadku czasowego pełnienia czynności w zastępstwie innych pracowników otrzymują uposażenie przewidziane dla tego stanowiska po upływie trzech pełnych kalendarzowych miesięcy.

4. Obniżenie uposażenia następuje w przypadku wyznaczenia pracownika do pełnienia czynności na niższym stanowisku. Przepis ust. 1 ma tu odpowiednie zastosowanie.

5. Prawo do uposażenia określonego w § 1 gaśnie z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym pracownik zaprzestał wykonywać czynności na jednym ze stanowisk określonych w załącznikach Nr Nr 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem przypadków wymienionych w ust. 6.

6. Pracownik zachowuje prawo do uposażenia określonego w § 1:

- 1) w czasie urlopu wypoczynkowego,
- 2) w czasie choroby i urlopu dla poratowania zdrowia — przez czas nie dłuższy niż trzy miesiące,
- 3) w czasie choroby spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem w służbie,
- 4) w czasie odosobnienia wywołanego chorobą zakaźną wśród domowników pracownika,
- 5) w czasie szkolenia na kursach zawodowych przez czas nie dłuższy niż sześć miesięcy,
- 6) w czasie urlopu płatnego do prac społecznych i politycznych przez czas nie dłuższy niż sześć miesięcy,
- 7) we wszystkich przypadkach, w których na podstawie przepisów szczególnych pracownik zachowuje prawo do ostatnio pobieranego uposażenia i przez czas w tych przepisach określony.

7. W przypadkach, w których pracownik w myśl przepisów ust. 5 i 6 nie ma prawa do uposażenia określonego w § 1, otrzymuje uposażenie w wysokości i na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 55, poz. 309).

§ 3. 1. Pracownikom otrzymującym uposażenie na zasadach niniejszego rozporządzenia nie przysługują dodatki funkcyjne i służbowe.

2. Dodatek lokalny otrzymują pracownicy pełniący służbę na stanowiskach wymienionych w „wykazie stanowisk uprawnionych do otrzymywania dodatku lokalnego” stanowiącym załącznik Nr 4 do niniejszego rozporządzenia, a zatrudnieni:

- 1) w mieście stołecznym Warszawie oraz
- 2) na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu, Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolińskiego.

§ 4. 1. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach o nienormowanym czasie pracy nie mają prawa do dodat-